

Szeretem a szemedet

4.

Szeretem a barna bársony,
virágszirom szemedet,
szeretem a simogató
puha kicsi kezedet.
Ha gondolatban milliószor
kimondom a nevedet,
magam előtt látom mindig,
két szomorú szemedet.

Szeretem a hangodat, mely
csókos ajkad hagyja el,
szeretem a tekinteted, mely
kérdéseimre felel.
Szeretem két karodat,
mely szenvedéllyel átölel,
tested buja lüktetése,
mennyországba repít fel.

Szeretem a hajadat, mit
füled mögé tűnök el,
hogy csókoljam a nyakadat,
mi rózsza tűzével felel.
Szeretem a kebledet,
mely hívogatóan csalogat,
szeretem az álmot,
melyben nékem adod magadat.

Szeretem a levegőt, mit
leheleted édesít,
szeretem a szavadat, mit
szerelmed ékesít,
szeretlek, mert szerethetlek,
örök hála Teneked,
szeretem a barna bársony,
virágszirom szemedet.

Újrónafő, Gellén Imre